

ת"פ 38435/11/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד רמי אשתר - נוכח, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

16 ינואר 2019

ת"פ 38435-11-17 מדינת ישראל נ' אשתר

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיאה

מדינת ישראל - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ליטל נאווי - נוכח

נגד

רמי אשתר - נוכח - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים - נוכח

הנאשם: ככל שביהמ"ש יתחשב בי ויגזור עלי עונש של מאסר בעבודות שירות, אני מסכים לבצע בדיקות שתן, ככל שאדרש.

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר הנאשם במשק 24 במושב שתולים הנמצא בבעלותו מכוח ירושת המשק מהוריו. עוד נטען כי הנאשם מתגורר בקרוואן במקום וכי בסמוך לקרוואן נמצא מחסן גידול.
2. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 07.11.2017 בסמוך לשעה 13:00, במהלך חיפוש, נתגלה לשוטרים כי המחסן מחולק לשניים באמצעות מחיצות גבס, כאשר באחד מחלקי המחסן גידל הנאשם במעבדה מאובזרת, סם מסוכן מסוג קנבוס בדמות שתילים רבים, חלקם בוגרים וגדולים, וחלקם קטנים יותר ובמשקל כולל של 1.75 ק"ג נטו.
3. עוד נטען כי הנאשם החזיק במחסן ששימש כמעבדת סמים, כלים רבים אשר שימשו לגידול הסם והכנתו ובהם: אוהל (בו השתילים חוברו לחשמל ומים); מזגן; שרשריות של מזגן מנורות; חומרי דיזון; אריזות אדמת דשן; אביזרי תאורה וחימום; פילטרים של מים. בנסיבות אלו, הנאשם נעצר על ידי השוטרים ונלקח לתחנת המשטרה.
4. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); ו**החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 10 רישא לפקודה.
5. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית בתיק זה היא למאסר בפועל.
6. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים, ובסופם המליץ שירות המבחן על השתתפות עונש בדמות עבודות שירות לתקופה קצרה לשיקול דעת בית המשפט לצד מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. בגוף התסקירים, מפרט שירות המבחן אודות: קורותיו של הנאשם וקורות משפחתו, מאפייניו האישיים, ועוד. אשר לגופם של התסקירים, מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט שם, וזאת מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתיחס בהמשך.

7. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה ביום 14.11.2018, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

8. בא כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל חומרת הנסיבות שנלוו אליהם. בכלל זה, הלה הפנה לצידוד שהחזיק הנאשם לשם הגידול וטען כי חומרת מעשיו של הנאשם אינו נאמד אך במשקל השתילים גרידא. בהמשך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, ובשים לב לעובדה כי הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, עתרה להשית עליו עונש מאסר ברף הבינוני של המתחם, לצד מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה (בפועל ומותנית) והתחייבות.
9. במסגרת הראיות לעונש הציגה המאשימה תצלומים של המעבדה הביתית שבמוקד כתב האישום המתוקן (1/ת).
10. מנגד, באת כוח הנאשם חלקה על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה, וטענה כי על המתחם לנוע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וכי במקרה הנדון יש להשית על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם. זאת בשים לב, בין היתר, להמלצת שירות המבחן, לעברו הפלילי החף מהרשעות ולניקיונו מסמים. עוד נטען כי בהיעדר אינדיקציה אחרת בכתב האישום, יש לראות בנאשם כמי שגידל את הסמים לצריכתו העצמית בלבד.
11. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העיד מר **דן טמיר**, מנכ"ל "נ. טמיר פרויקטים בע"מ", מעסיקו של הנאשם שמסר כי הנאשם הינו עובד החיוני לחברה וכי הלה ישר ומהימן ומבצע את עבודתו במקצועיות.
12. כמו כן הגישה ההגנה אסופת מסמכים ובהם מכתב הערכה מהמעסיק ותלוש משכורת (1/נ).
13. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו; הפנים את חומרת המיוחס לו; הביע תקווה לצאת לדרך חדשה ולהיות אדם שומר חוק ומודל חיקוי חיובי לבנו בן ה-13.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ונסיבות

ביצוע העבירות

14. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
15. בטרם אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של נאשם, על אף שנדמה כי הדבר ברור מאליו אציין בבחינת למעלה מן הצורך, כי בכלל המעשים בהם הורשע הנאשם יש לראות כ"אירוע אחד", כמשמעו בסעיף 40ג לחוק העונשין. מסקנתי זו עולה בקנה אחד עם "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (29.10.2014), ובשים לב לאופיין הדומה של העבירות הנדונות, לכך שהן בוצעו באותו המקום ובאותו הזמן, לכך שנדמה כי קדם להן תכנון עברייני אחד, ולאור הקשר ההדוק שקיים בין עבירות אלו.
16. נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
- עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור

בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה..."

עוד ראו בעניין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012).

17. אשר לעבירות גידול סמים, שלצורך ביצוען, בדרך כלל, מקימים העבריינים מעין מעבדות סמים ביתיות, הרי שאלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש. בבואו לגזור את עונשם של נאשמים אשר הקימו בביתם מעבדות לגידול סמים, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים. עמד על כך בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בעפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) **42358-10-14 אבי גיא נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.02.2015):

"דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפישות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה..."

18. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצע הנאשם, יכולים להעיד גם העונשים אשר נקבעו בצדן. כך למשל, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר. עונש מרבי זה קבוע גם בצידה של עבירת החזקת כלים המשמשים להכנת סם או לצריכתו, שלא לצריכה עצמית.

19. מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרא, נתתי דעתי לכמות השתילים ומשקל הסם אשר נתפסו ברשותו של הנאשם, קרי, שתילי קנבוס רבים, חלקם צעירים וחלקם גדולים, בכמות של 1.75 ק"ג. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה.

20. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין המדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותם מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסקינן בנאשם אשר תכנן היטב את הדברים וכלכל את מעשיו מבעוד מועד, עת הקים מעבדת סמים ביתית של ממש, תוך שימוש בכלים ובציוד מתאים.

21. כפי הידוע עבירת גידול הסמים לא מבחינה בין מצבים בהם גידול הסמים נעשה לצריכה עצמית לבין מצבים בהם הגידול נעשה שלא לצריכה עצמית. במקרה הנדון, הרי שאין כל אינדיקציה בכתב האישום לכך שהנאשם ביצע את עבירת הגידול כדי לספק או להפיץ את הסמים שגידל, כאשר כמות השתילים אשר נתפסה ברשותו של הנאשם לא פורשה בכתב האישום (וכל שנטען בעניין זה הוא כי המדובר ב"שתילים רבים חלקם צעירים וחלקם גדולים").

22. אשר על כן, בהיעדר אמירה מפורשת בעניין זה, לא זו בלבד שאין לגזור חזקה, לפיה הנאשם התכוון לספק את הסמים שגידל לאחרים, אלא שאף יש לפרש את מכלול הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם, ולראות בסמים שגידל ככאלו שנועדו לצריכתו העצמית בלבד (ראו והשוו דברים שנאמרו בפרשת **אבי גיא** שהוזכרה לעיל). כמובן שאין בכך כדי להצדיק את ביצוע העבירות, אך ברי כי אין דינו של אדם אשר מגדל סמים כדי למכור אותם לציבור, כדין אדם אשר מגדל שתילי סם מסוג קנבוס בביתו בשעה שהוא מבקש לספק את התמכרותו. שונה מצב הדברים הנוגע

לכלים בהם החזיק הנאשם. בגין אלה, כזכור, הלה הואשם והודה בביצוע עבירה של החזקת כלים שלא לצריכה עצמית.

23. בנוסף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כך, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו.
24. אשר למידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, יש להביא בחשבון את העובדה כי הלה הקים בביתו מעבדת סמים של ממש (תוך שגידול שתילי הקנבוס על ידו משתרע בחלקו של המחסן שהוקצה במיוחד לצורך הגידול) והחזיק בכלים ייעודיים המשמשים להכנת הסם ובהם, אוהל (בו השתילים חוברו לחשמל ולמים); מזגן; חומרי דישון; אריזות אדמת דשן; אביזרי תאורה וחימום; פילטרים של מים. כאמור, אין המדובר בגחמה גרידא, אלא הנאשם הצטייד בציוד רב לשם הגידול, וניכר כי השקיע משאבים לא מבוטלים לשם כך. לאור כל אלה, באתי לכלל מסקנה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה ממשית.

ד. מדיניות הענישה הנוהגת

25. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותנים וצווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרת הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.
26. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הורשע הנאשם: רע"פ 314/16 גיא בן צבי נ' מדינת ישראל, (22.02.2016); רע"פ 7005/14 עידן דגן נגד מדינת ישראל, (30.11.2014); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 56662-05-16 ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל, (09.05.2017); עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 שמעון שורץ נגד מדינת ישראל, (22.12.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 13901-11-15 עזרא נ' מדינת ישראל, (09.12.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 40484-05-16 מדינת ישראל נ' אדיר אשר, (16.10.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 50497-04-17 מדינת ישראל נ' אלכסנדר קרביץ, (07.03.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 1969-02-17 מדינת ישראל נ' מרקאל אלישיב.
27. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל), (08.06.2015). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)).
28. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם הריני לקבוע כי **מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ה. גזירת העונש המתאים לנאשם

29. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
30. לעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולעובדה כי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן נתתי דעתי לפגיעה שעלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולנוכח כך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, וזה העיקר, את מירב המשקל, ככל שהדברים נוגעים לנסיבה זו, יש לייחס לעובדה כי הנאשם הצטער על מעשיו והתרשמתו בצורה בלתי אמצעית מכנות החרטה שאותה הוא הביע. לדידי, יש בעצם כך כדי ללמד על כך שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, ולמזער את הסיכון שמא אלה יישנו בעתיד.
31. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה במשך כחודשיים ובמשך תקופה לא מבוטלת נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן ליתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.
32. עוד בית המשפט מוצא לשקול לקולא את העובדה כי הנאשם השתלב במסגרת הליך המעצר בקבוצה טיפולית לעצורי בית במסגרת שירות המבחן במשך יותר מחודש ימים, תוך שנמסר מגורמי הטיפול כי הלה הגיע בהתמדה למפגשי הקבוצה (למעט מפגש אחד), שיתף בתכנים אישיים ובהתנהלותו הכושלת בכל הקשור לאירועים שבמוקד כתב האישום, תוך ששירות המבחן התרשם כי המעצר וההליך המשפטי אותו חווה הלה לראשונה בחייו מהווים עבורו גורמים בעלי השפעה מרתיעה אותה הצליח להפנים. בנוסף שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים. יחד עם זאת, לא מצאתי שבעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי. שכן, על אף אותן בדיקות שתן שמסר, הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית ובהתאם לכך, הנאשם לא שולב במסגרת התיק העיקרי בהליך טיפול כלשהו. בהיעדר סיוע מגורמים טיפוליים כלשהם, וכאשר במהלך הקשר שלו עם שירות המבחן הצביע השירות על פערים ומידע לא עקבי שמסר הנאשם בנוגע לשימוש בסמים מצדו, נדמה כי גמילתו של הנאשם מסמים טרם הושלמה כאשר בנסיבות שכאלה מקנן החשש שמא הוא יחזור להשתמש בסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות. מה עוד, שלא ניתן להתעלם מכך כי הנאשם מחד גיסא, הודה בפני שירות המבחן במיוחס לו ונטל אחריות על כך שלא מנע את ביצוע העבירה, ומאידך גיסא, הלה הכחיש כל קשר ישיר בינו לבין גידול הסמים בפועל.
33. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולא ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016)). במקרה הנדון, הדברים הללו אף מקבלים משנה תוקף, בשים לב לכך שהנאשם, כאמור, שלל כל נזקקות טיפולית (ומבלי שהתעלמתי מכך שמסר כמה בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם).
34. יחד עם זאת, כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל,

- (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שבפניי, עסקינן בנאשם שמלכתחילה נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, המנהל אורח חיים נורמטיבי, מגלה יציבות תעסוקתית ושבמשך כשנה מאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וכמובן נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות - וכל זאת, **כשירות המבחן מעריך כי נשקפת הימנו רמת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק**. לצד כל האמור, יובהר מיד כי אמנם שיקול השיקום יביא במקרה הנדון להקלה בעונשו של הנאשם, אולם לא יהיה בו כדי להטות את הכף לכיוון הימנעות מוחלטת משליחתו למאסר, לריצוי בעבודות שירות. באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שעונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
35. טרם חתימת גזר הדין, אציין כי אכן ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבותיו האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתת ענישה מחמירה על עברייני הסמים. יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב לשיקום שעבר הנאשם; לנסיבות חייו; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מצאתי כאמור כי ניתן בזו הפעם להשית עליו ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.
36. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם בעל עבר פלילי חף מהרשעות קודמות, ובייחוד בשים לב לכך שהלה מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם, כפי שפורט לעיל, ואף הפגיעה הכלכלית שצפויה להיגרם לו כתוצאה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר יושת עליו.
37. **מכל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 14.11.2018, העבודות תבוצענה במועצה הדתית אשדוד, בכתובת: הנריטה סולד 1, אשדוד, במשך חמשה ימים בשבוע (6.5 שעות עבודה יומיות).

הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 17/02/2019, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

בהסכמת הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאשם, ככל שידרש.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור**

עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה.

ככל שיוברר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית כזו או אחרת לקזז מתוכה את הקנס שהושת או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 17/6/2019.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

בהסכמת באי כוח הצדדים, הנני מצווה על חילוט סך של 3,620 ₪ שנמצאו באחזקתו של הנאשם לטובת אוצר המדינה.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים -סמים, חזיזים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' שבט תשע"ט, 16 ינואר 2019, במעמד הצדדים.